

RIMNieuws

Nummer 31 - 4de kwartaal 1995

Driemaandelijks tijdschrift - Afgiftekantoor Mechelen 1 - V.U. Frans Geys, Zoutwerf 14, 2800 Mechelen

Editoriaal U leest er verder in dit nummer meer over: het stadsbestuur heeft een aantal maatregelen genomen die de leefbaarheid van de stad moeten ten goede komen. De coalitie komt op kruissnelheid en op het vlak van stedenbouw, monumentenzorg en cultuur beweegt er wat. Daarom is het des te pijnlijker dat datzelfde stadsbestuur -na vier (!) negatieve adviezen van de stedelijke adviescommissie voor monumentenzorg- een vergunning heeft afgeleverd voor het verbouwen van een van de laatste en de mooiste art déco-winkelpuien die Mechelen nog rijk was.

Het pand OL Vrouwstraat 122 is ondertussen grondig verminkt. Nadat eerder alle interieurelementen deskundig om zeep waren geholpen, is nu ook de fraaie winkelpui voor de bijl gegaan. Een zielloos kijkgat is in de plaats gekomen van de sierlijke étalage uit de twintiger jaren. De afwerking met blauwe steen moet allicht 'stijl' suggereren. 'Stijl' was echter het bewaren van dit pareltje geweest. In andere steden investeren neringdoeners soms veel geld om een pui in 'retrostijl' te laten optrekken...De domheid en het gebrek aan commerciële feeling -veel klanten van de detailhandel vragen nou net niét naar eenheidsworst- van een handelaar zijn een zaak, de verantwoordelijkheden van het beleid zijn een andere. Andermaal blijkt dat de adviezen van de stedelijke commissie voor monumentenzorg ook door déze coalitie zonder al te veel moeite worden terzijde geschoven. De nochtans broodnodige aandacht voor de winkelpuien -bepalen zij niet voor een groot deel het uitzicht van onze winkelstraten?- ontbreekt nog steeds.

Mechelen heeft de voorbije jaren een aantal trieste voorbeelden gezien van vernietiging van waardevolle etalages, winkelinterieurs of café-interieurs. Een wraakroepend geval was het opruimen van de unieke etalage van de voormalige schoenenwinkel Poels aan de Guldenstraat. Een banaal plastic-raam kwam in de plaats. Net zoals in de OL Vrouwstraat 96 waar een knap art déco glasraam moest wijken. Niet altijd draagt het stadsbestuur hiervoor verantwoordelijkheid; om een sloop zonder vergunning draait de Vlaming zijn hand niet om, hij wordt er overigens ook niet noemenswaardig voor gesanctioneerd...Wij pleiten er hier voor dat ook de organisaties van middenstanders een inspanning zouden leveren. Zij moeten toch beseffen dat het publiek van de detailhandel precies kwaliteit en eigenheid zoekt in de winkels in de binnenstad en dat die winkels er dan ook niet moeten gaan uitzien als de hangars in Kampenhout, Boom, Rumst...

U ziet het, er blijft werk aan de winkel (hier letterlijk...) voor RIM, ook in 1996. Zoals elk jaar omstreeks deze tijd moeten wij U vragen uw lidgeld te hernieuwen. Wij weten het, het discrete giroformulier van RIM raakt

makkelijk bedolven onder de nieuwjaarskaarten, het reclaimedrukwerk en de administratieve paperassen waarmee U omstreeks de jaarwissel bestookt wordt. Als niet-gesubsidieerde, neutrale en kritische vrijwilligersorganisatie kunnen wij alleen met uw steun verderdoen. Wij wensen U een kritisch en lucied 1996 toe!

Frans Geys

De Stadsschouwburg

Reeds meer dan 10 jaren mo(r)sdoed.

Met het aantreden van Agalev in het stadsbestuur bestond het gevaar dat de schouwburg ook nog zou geklasseerd worden als natuurmonument . Een uniek biotoop van alle mogelijke zwammen, schimmels, boctors, kevers, memel, motten, muizen , ratten, duiven, bijbehorende luizen en nu en dan een moedige stadsambtenaar.

Deze ambtenaren zijn sinds de sluiting van de schouwburg onmiddellijk gestart met het maken van plannen en maquettes. Goede wil in overvloed doch blijkbaar met weinig overtuigingskracht want niets werd ondernomen in het gebouw zelf.

Het laatste jaar werd het "geval" dan maar voorgelegd aan allerlei deskundigen tot ver buiten onze gewesten.

Mede ten gevolge van de lange leegstand en lekken van daken is voor iedereen wel duidelijk dat een heringebruikname van dit gebouw veel meer geld zal kosten dan ooit geraamd is geworden.

Ondertussen wordt gesteld dat $\frac{3}{4}$ van de problemen van de baan zijn ?
Welke problemen ;

De schouwburg zelf

Voormalige kapel en ontvangstzaal van Margareta Van York.
Gebouwd rond 1480 doch in de loop der eeuwen verschillende malen verbouwd :

- Kapel werd opgedeeld met een tussenvloer ten behoeve van Academie voor Beeldende kunsten.(1784)(werd later verbruikzaal)
- Ontvangstzaal in de jaren 1600 omgevormd tot toneelzaal.
- Bij een voorlaatste verbouwing in 1893 kreeg de schouwburg min of meer zijn huidig uitzicht.

Eerste besluit :

Van de eigenlijke kapel blijft als geheel op zich niets over.

De toneelzaal is ontstaan als een inpersing in een hiervoor niet ontworpen volume.

Idem dito voor de verbruikszaal en de onderlinge verbindingen en nevenruimten.

Daarbij dient nog gesteld dat het gebouw is gesloten als schouwburg omdat het te onveilig was qua vluchtwegen en brandgevaar.

Wat heeft dat gebouw dan nog ?

Los van diverse geschiedkundige elementen is er vooral de sfeer van de plouche, de snoepdoos. De gezellige provinciale "schouwburg"

Het theater van bedovergrootmoeder. De tijd van toen.

Keihard voor de meesten toen en nogal oppervlakkig onderhoudend voor diegenen die naar deze schouwburg konden komen kijken naar de soaps van de 19de eeuw.

De enige grootsheid van het complex ligt in de periode Margareta van York.

Restaureren naar deze periode is om vele redenen niet zinvol en zelfs onmogelijk .

Retour naar periode jezuïtenklooster, of periode academie is helemaal zinloos.

Een schouwburg dan , maar voor wat

Een theater ,toneel maken staat niet gelijk met het bekijken van een schilderij of het luisteren naar muziek.

Theater is alleen levensvatbaar als het geënt is in het dagelijkse leven, ook al blijven de grote thema's tijdloos toch vragen zij telkens weer een aanpassing aan de tijd.

Zelfs in Wenen zijn de operette vertoningen slechts nog enkel attractief voor de toerist en maken zij verder geen enkel deel uit van het 20e eeuwse leven aldaar.

Daarbij komt nog dat Mechelen Wenen niet is.

Dat de schouwburg als zaal zelf weinig mogelijkheden heeft (met of zonder vergroot podium en boog).

Buiten het beetje plouche-sfeer (dat in andere zalen bv Bourla veel uitgesprokener is) kan men niet veel meer aanbieden om vele mensen te (blijven) bekoren.

En velen zullen inderdaad nodig zijn om de enorme kosten te verantwoorden.

Blijft het feit dat Mechelen behoefte heeft aan een degelijke , werkzame stadsschouwburg. Indien dit moet gebeuren in dit complex , en gesteld dat het aantal mogelijke zitplaatsen voldoende is, dan dienen er erg ingrijpende aanpassingen te gebeuren om te voldoen aan minimum normen op alle vlakken. Het is dan ook duidelijk dat van de tijd van toen weinig zal overblijven.

Slot :

Ondertussen zijn de dakwerken gestart.

Bravo.

Technisch en economisch gezien is dit wel niet zo logisch. Wat indien bij de definitieve plannen blijkt dat een en ander niet met de dakstructuur overeen stemt.

Of zijn er dan toch definitieve opties genomen.

Mogen wij burgers weten welke ?

ir.arch. Serneels Jos

Brusselpoort wordt gerestaureerd

Na jaren van verkrotting wordt er dan toch werk gemaakt van de restauratie van de Brusselpoort. Zoals U hebt kunnen vaststellen tijdens de Open Monumentendag, is die restauratie dringend nodig. In een eerste faze werd het dak al grondig hersteld. Nu komt ook de binnenkant aan de beurt. De kosten worden op dertien miljoen geraamd. Daarvan nemen het Vlaams Gewest en de Provincie Antwerpen bijna negen miljoen voor hun rekening. De resterende vier miljoen komt van de Stad Mechelen.

In een derde faze zullen de buitengevels worden aangepakt.

De uiteindelijke bestemming van de gerestaureerde stadspoort is nog niet vastgelegd. Naar verluidt zou het een 'multifunctionele bestemming' worden. Als RIM pleiten wij ervoor om het indrukwekkende gebouw op een sobere manier in te richten , zodat het unieke interieur optimaal tot zijn recht komt. Om de Brusselpoort een nuttige functie te geven, dient de toegankelijkheid van het gebouw verbeterd. De ligging op een druk verkeersknooppunt hypothekeert immers in niet geringe mate de bruikbaarheid van het pand.

Frans Geys.

Stad Mechelen stimuleert meer leefbaar maken van stad

- 1 Premie voor reinigen of schilderen van gevels (max. 70.000,-fr)
- 2 Premie voor het afzonderlijk toegankelijk maken van winkelpanden met doel tot wonen boven winkels (max. 50.000,-fr/wooneenheid met max van 200.000,-fr/pand)

Beide premies voor bestaande panden waarmee de eigenaar de bedoeling heeft deze te verfraaiën enerzijds en en bewoonbaarder maken anderzijds.

Tweewerf bravo voor het stadsbestuur !!

De premie voor het reinigen of schilderen van gevels kadert in de doelstelling de stad netjes te houden en alvast aan de straatzijden een fijne propere aanblik te geven.

Dit tot verdere lering van de ganse buurt. De verwaarloosde eigendommen zullen hierdoor een beter contrast vormen met de opgepoetste gevels, zodat de aansporing des te groter zal zijn voor de slechte leerlingen om ook hun burgerplicht te vervullen .

Deze nieuwe premie, tezamen met de jaarlijkse prijs voor "stadsverfraaiing zal alvast een goede stimulans zijn tot onderhoud van gevels.

Hierbij kan nog de jaarlijkse onderhoudspremie voor geklasseerde gebouwen beschouwd worden uitgaande van de Vlaamse Regering.

Kortom op punt van verfraaiing en onderhoud aan privé gebouwen worden prima stimulansen gegeven.

Wel dient vastgesteld dat een en ander slechts aanslaat bij kapitaalkrachtige en met papieren vertrouwde personen (vrije beroepen, kaders, zaak enz... zie Merode straat, Katelijne straat, Ijzerenleen enz).

Het zou niet slecht zijn moesten de stadsdiensten wijkvergaderingen beleggen om aan de hand van praktische voorbeelden en cijfers toe te lichten hoeveel een en ander uiteindelijk zou kosten. Hierbij tips gevend en helpend bij aanvragen.

Er zou zelfs kunnen gedacht worden aan enige vorm van globalisatie per straat. (kostendrukkend)

Aangezien 20 liter verf geen 70.000,-fr kost gaat deze premie slechts ten volle renderen bij grotere verfraaiingswerken en zal het voor mensen die zelf met pot en borstel aan de slag willen de moeite niet lonen. Tenzij hiervoor een oplossing gezocht wordt.

In dit verband kan men vaststellen (bv Tenderstraat) dat bepaalde (arme) mensen spontaan hun gevels zonder premie schilderen in frisse kleuren met als enige motief de buurt gezellig te maken.

En hier raken wij wel een essentieel punt aan , namelijk het buurtige, het willen en kunnen leven in een straat, in een buurt die men dan automatisch genegen is en waarvoor men spontaan iets wil doen.

Een echte normale woondynamiek naast al dat winkel- en kale kantoorgedoe.

Niet getreurd echter.

Een 2de premie ter bevordering van wonen boven winkels .

Hiermede volgt de Stad Mechelen bewust NIET het voorbeeld van enkele andere steden .

In Brugge bv, stelt het bouwreglement dat bij elke verbouwing of functiewijziging dient voorzien te worden in een afzonderlijke toegang tot de delen boven de winkel.

Deze verplichting heeft in Brugge niet het beoogde doel bereikt en dit om meerdere redenen .

- omdat een Vlaming, nu eenmaal instinctief , wegen zoekt om verplichtingen alleen voor zijn burens te laten gelden.
- ontsnappingsroetes worden, nu eenmaal ook instinctief , steeds in een reglement ingebouwd.
 - begrip functiewijziging
 - min. gevelbreedte 5 m
 - opdeling mogelijk
 - bij zelf-bewoning geen verplichting
 - soms technisch onmogelijk
 - ...

Deze klippen worden mooi omzeild door Mechelen door niets te verplichten doch te belonen. Doch wat zal het saldo zal zijn van enerzijds druk weg te nemen en anderzijds een lokmiddel te plaatsen ? Tenslotte is het bedrag niet in verhouding met het verlies aan ruimte en extra verbouwingskosten.

Intermezzo voor de happy few :

Er dient opgemerkt dat het toch stilaan tijd wordt dat de heren en dames huisjesmelkers en dito (erg)-immobiele maatschappijen eens bewust worden van de mogelijkheden van vele winkelpanden.

Akkoord snel winst maken zonder zorgen zit er dan niet meer in.

Het type nep-luxe-appartement-met klein terrasje voor de vuilniszak -en lelijke achterzijde als straf voor die achterlijke inboorlingen die nog niet uitgedreven zijn - ; dit alles 75 keer herhaald met er bovenop als laatste grap hoeve-dakjes en piepkapellen , wel dit uniek type kan hier niet.

Evenmin kan er beton gegoten worden met honderden m³ boven de winkelpanden.

Er valt ook niets meer te regelen stedenbouwkundig.

Heren, Dames, uw geachte hangmat in Spanje zal owé moeten verlaten worden. Enige creativiteit zal gevergd worden.

De winsten op lange termijn en de waarde van het bestaand pand zullen er echter alleen maar wel bij varen. Uw kinderen zullen U dankbaar zijn.

NB: De positieve maatschappelijke impact valt hier wellicht in dovemansoren.

En zo zijn we bij de echte redenen van het mislukken van het woonbeleid in Brugge:

Het blijkt dat los van alle maatregelen , gaande van premies tot verplichtingen en nieuwe verkeersplannen, het Brugs stadscentrum qua bewoning stilaan leeg loopt.(verklaring Schepen Stadsbeleid Brugge)

Alleen erg kapitaalkrachtige personen die zich de nodige m² kunnen aanschaffen, of die zich bij voorkeur in groep in een gesloten erf met het nodige groen afzonderen, trekken nog de stad in.

(Wij hebben ook zo'n v(l)(r)eselijk voorbeeld in de Katelijnestraat)

Gezinnen met kinderen verlaten de stad.

Deze grootste bevolkingsgroep zorgt normaliter voor het konstante leven in een wijk. Zij hebben tevens de meeste nabije sociale contacten en staan automatisch voor allerlei buurthulp en controle. Kortom zij zorgen voor een natuurlijke dynamiek.

Echter :

Gebrek aan ruimte, gebrek aan speelterreinen (binnen en buiten), gebrek aan licht, gebrek aan lucht, gebrek aan veiligheid t.o.v. auto's, gebrek aan groen enz

Kortom, de normale biotoop voor een gemeenschap die nog zin heeft in leven. is in vele steden schromelijk afwezig.

Zo ook in Brugge zijn mensen tot nader order nog geen dieren die kweken in kooien.

Indien men verder wil gaan dan opsmuk en werkelijk gezinnen en leven in de stad wil brengen ,ziet het nieuwe bestuur van Brugge, (na alle genomen acties) in dat er een soort van Marshall-plan nodig is die werkelijke omstandigheden schept tot bewoning.

In een samenwerking van alle betrokken diensten en actiegroepen moet men komen tot het opstellen van een richtplan dat voorziet in:

- pleinen, parkaanleg, speelplaatsen, exclusieve voetgangers- en fietsgebieden, gevarieerde bewoning, integratie van winkels, wijkgebouwen.
- het uitsluiten van kantoorcomplexen en verdere uitbreidingen van scholen.
- integratie van functies, meervoudig gebruik van gebouwen.
- afbraak van lege complexen .

Kortom alles dat hoort bij bewoning.

Zoniet gaat men al of niet bewust een andere richting uit en zal al het bovenstaande neerkomen op verfraaien van een kader ter eer en glorie van meer en meer grote winkelketens .

Ir. arch. Serneels Jos

Woonproject op kloostereigendom

Karmelietenstraat - Kroonstraat - Kromme Elleboogstraat

In vorig nummer van RIM Nieuws meldden we u reeds het standpunt van RIM aangaande dit dossier.

We zijn ondertussen gematigd optimistisch geworden daar er door de promotor een nieuw ontwerp werd ingediend. We zijn nog niet waar we moeten zijn doch de ontwikkeling gaat in de goede richting.

Hierna toch enkele bevindingen:

- In plaats van twee vleugels respectievelijk langs Kroonstraat en Karmelietenstraat komt er een vleugel die gaat van Karmelietenstraat naar Kroonstraat ongeveer evenwijdig met Kromme Elleboogstraat. Zodoende blijft het grootste deel van de tuin onbebouwd. De vleugel zou de derde gevelrij kunnen worden die een driehoekig plein omschrijft
- Waar echter nog hard moet aan gewerkt worden is de concrete vormgeving van deze vleugel.
- -De inplanting van een vleugel in de Kromme Elleboogstraat zal ook verder grondig moeten bestudeerd worden.

(Wordt vervolgd)

Plannetje van de site uit de "Inventaris van het cultuurbezit in België
Architectuur Deel 9n Stad Mechelen Binnenstad"
(indicatief bijgewerkt door RIM):

Archeologisch Project 'ZOUTWERF' Dertig naar na de fatale brand verschijnen de Bloemmolens Nielsen uit de as

Op maandag 6 november 1995 ging het historisch-archeologisch project aan de Zoutwerf officieel van start. Aangezien de wetenschappelijke registratie van het bodemarchief een zeer tijdrovende en arbeidsintensieve onderneming is, werden door de stad in het kader van het tewerkstellingsbeleid van de Vlaamse regering zes arbeiders aangeworven. Zij vervoegen de twee terbeschikkinggestelden van het OCMW die reeds een tweetal weken op de site voorbereidende werkzaamheden uitvoerden. De dagelijkse leiding berust bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, die daartoe archeoloog Werner Wouters naar Mechelen detacheerde.

Het doorslaggevende argument dat de betrokken overheden van het belang van het onderzoek overtuigde, is de ligging van de site. Vermits volgens de gangbare hypothese Mechelen ontstaan zou zijn op de hoge Dijle oever rond de huidige Korenmarkt, geniet dit gebied de voorkeur om via een doorgedreven interdisciplinair onderzoek tot nieuwe bevindingen over de ontwikkelingsgeschiedenis van de stad te komen. De archeologische mogelijkheden in dit dichtbebouwde gebied zijn echter schaars, zodat het terrein, dat voor kort als een semi-publieke parking fungeerde, een onverhoopte opportuniteit bood dank zij de bereidwilligheid van de eigenaar die er een appartementsblok plant.

In tegenstelling tot heel wat "noodonderzoek" zal echter niet alleen naar de oudste sporen van menselijke aanwezigheid worden gepeild, maar zal juist de hele evolutie van het bouwblok onder de loep worden genomen. Om de sociaal-economische en stedenbouwkundige ontwikkeling van een stad beter te begrijpen, moeten de geschreven en de archeologische bronnen immers met elkaar gerelateerd worden. Hoewel een op het eerste zicht logische benadering, werd deze werkwijze in ons land tot op heden nooit op een grootschalige wijze doorgevoerd.

In een eerste fase zal dan ook het fabriekscomplex dat tijdens de tweede helft van de negentiende eeuw vrijwel gans het onderzoeksterrein heeft ingepalmd, vrijgelegd en bestudeerd worden. Vele Mechelaars zullen zich ongetwijfeld herinneren hoe in 1964 een reusachtige brand de bloemmolens Nielsen in de as heeft gelegd. Dit enorme complex in de volle binnenstad was immers het gevolg van de vele beperkingen die de stedelijke tolgrenzen aan de industriële expansie hebben opgelegd. Omstreeks 1835 bevond zich op het perceelsblok tussen de vele huizen die er nog stonden, een pre-industriële zoutziederij. Pas in 1900 werd er tevens een stoommaalderij in ondergebracht. De bloei en het verval van

de fabriek vertaalt zich uiteraard in de gebouwen die nu weliswaar verdwenen zijn, maar waarvan de vloeren en muuraanzetten onder de asfaltlaag bewaard zijn. Indien de weersomstandigheden het toelaten, zal de industriële ontwikkeling van dit perceelblok nog voor het jaareinde ontsluitend zijn.

Tot slot zouden we iedereen die nog oude foto's of documenten over de bloemmolens Nielsen in bezit heeft, in de fabriek heeft gewerkt of de bewuste brand heeft meegemaakt, willen oproepen ons hiervan in kennis te stellen.

Werner Wouters en Patrick De Greef

Cultuurraad - Culturbus

Op zaterdag 16 maart 1996 organiseert de Stedelijke Cultuurraad een excursie naar Leuven onder het thema:

"Ontsluiting stedelijke binnengebieden voor voetgangers - Groen in de stad"

Programma:

- ontvangst en uitleg omtrent de recente planologische visies van de stad Leuven door schepen Bart Massart, in samenwerking met Prof. Smets (KUL)
- stadswandeling o.l.v. gidsen
- gezamenlijke maaltijd in Faculty club

Voor inschrijvingen: Cultuurraad - Cultureel Centrum (015/20 16 32)

Stedelijke Commissie voor Monumentenzorg

Hernieuwde samenstelling

Politieke afvaardiging:

- Patrick BACKX, schepen (Voorzitter)
- Willy VANDENBRANDE, schepen (Ondervoorzitter)
- Joan PEPERMANS, schepen

Geïnteresseerden namens het College:

- Geert BERVOETS, Burgemeester
- Frank NOBELS, Schepen

Namens de betrokken stadsdiensten:

- Chris DEWAELE, bouwdienst
- Rob CUYVERS, planoloog
- Xaveer DE CLERCQ, stadsvernieuwing
- Eddy DENEKENS, monumentenzorg
- Michèle EEMAN, monumentenzorg

Namens AROHM - Cel Monumenten en Landschappen:

- Francis BRENDERS

Namens AROHM - Cel Ruimtelijke Ordening Buitendienst Antwerpen:

- Raymond VAN DE SANDE

Als externe deskundigen:

- Linda VAN LANGENDONCK, kunsthistorica
- Kris VAN ESBROECK, historicus
- Gilbert DEHEYDER, architect
- Jos SERNEELS, architect
- Koen KENNES, architect
- Jos VANDENBREEDEN, architect
- Patrick EGELS
- Jean-Paul LAENEN, beeldhouwer

Namens gespecialiseerde verenigingen:

- Koninklijke Kring voor Oudheidkunde, Letteren en Kunst van Mechelen:
 - Karel BEECK
 - Herman DOMS
 - Stephan BLICKX
- Architectenvereniging van Mechelen en omstreken:
 - Leo BEECK
 - Gust SLEYP
 - Betty ELEGEERT
- Restauratie Integratie Mechelen vzw:
 - Guy BERTRAND

Namens de Koning Boudewijn Stichting:

- Stef BINST, ir. architect

Publikaties

Over de ruimtelijke chaos in Vlaanderen...

D'Hooie aan de Leie. Een gebied dat in de Groene Hoofdstructuur-inwording is ingevuld als natuurontwikkelingsgebied. D'Hooie is een valleigebied. Voor valleigebieden wordt in het structuurplan prioritair bescherming gevraagd. En toch... Amper tien dagen na zijn persvoorstelling over de principes van het ontwerp-structuurplan zet minister Kelchtermans zonder een krimp te geven zijn handtekening onder een wijziging van het gewestplan, waardoor D' Hooie voortaan industriezone wordt. Eén van de vele voorbeelden waarmee Knack-redacteur Peter Renard treffend illustreert hoe breed in de ruimtelijke ordening de kloof wel is tussen politieke retoriek en dagelijkse praktijk.

'Wat kan ik voor U Doen?' is echter meer dan een bloemlezing uit de rijke annalen van het gesjoemel met onze ruimte. Het boek schetst de historiek van het ruimtelijk beleid in dit land vanaf 1915 -toen de oorlog volop woedde, werd reeds grondig nagedacht over de heropbouw van het land- tot op heden. 'Wat kan ik voor U doen' wordt op die manier een beetje een naslagwerk waarin de opeenvolgende wetgevende initiatieven -en de nooit gerealiseerde plannen daartoe- aan bod komen. Dé constante in het hele verhaal is dat wij nooit een planningbeleid die naam waardig hebben gehad en als er al schuchtere aanzetten waren, dat snel de nodige achterpoorten werden aangebracht om vooral alles bij het oude te laten.

Ook de recente met de nodige poeha aangekondigde 'trendbreuk' blijkt niet veel meer dan een lege doos. Luister naar mijn woorden, kijk niet naar mijn daden, blijft het credo. Niet alleen het flagrant overtreden van de eigen regelgeving is een constante -niet zelden om bevriende burgemeesters een pleziertje te doen- ook het zo goed als volledig ontbreken van een -nochtans wettelijk voorzien- handhavingsbeleid kenmerkt de ruimtelijke orderingspolitiek in Vlaanderen. Zo heeft de juridische dienst van het hoofdbestuur voor stedenbouw het bijvoorbeeld bestaan om aan de buitendiensten van stedenbouw te vragen zich niet langer burgerlijke partij te stellen in strafzaken...De lokale overheden noch het Vlaams Gewest spannen zich overmatig in om rechterlijke beslissingen tot afbraak van wederrechtelijk uitgevoerde werken te doen uitvoeren. Het resultaat: een feitelijke straffeloosheid voor een groot deel van de bouwovertradingen.

Nieuw is dat allemaal niet, bij wie de aktualiteit een beetje volgt, gaat vaak een lampje branden bij het lezen van de weinig fraaie verhalen in 'Wat kan ik voor U doen?'. Verhalen waaruit blijkt dat de politieke mandatarissen op alle niveaus en een aantal hogere ambtenaren niet vrijuit gaan. Toch is 'Wat kan ik voor U doen' beslist de moeite waard.

Het boek biedt immers een zeer volledige analyse van de pijnpunten in het Vlaams ruimtelijk beleid. Vrolijke lectuur is het niet...

'Wat kan ik voor U doen' is uitgegeven bij Icarus.

Frans Geys

Wet-, Decreet en Regelgeving Monumenten, Stads- en Dorpsgezichten: vierde uitgave

Sinds de derde uitgave van deze brochure volgen de decretale en regelgevende initiatieven elkaar op. In de eerste plaats werden zowel voor monumenten als voor landschappen de beschermingsprocedures aangepast. Beschermingen kunnen nu vlotter en met grotere rechtszekerheid worden doorgevoerd. De premiestelsels voor onderhouds- en restauratiewerken aan beschermde monumenten werden gecoördineerd en verfijnd. Belangrijk is ook het nieuwe besluit dat de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten op een rijtje zet en duidelijk omschrijft. U krijgt een volledig overzicht van het actuele administratief en juridisch instrumentarium van de Vlaamse Monumenten- en Landschapszorg.

Verkrijgbaar tegen 200 F bij Monumenten & Landschappen (02/2092702)

Ruimtelijke ordening geordend

In deze brochure wordt de organisatie van de ruimtelijke ordening in het Vlaamse gewest toegelicht. Stadsvernieuwers, buurtwerkers en onderwijsmensen kunnen er zeer bruikbare informatie in vinden. Al wie geïnteresseerd is in zijn omgeving en al eens het voorhoofd rimpelt wanneer wetenschappers, beleidsmensen of perslui in hun typische vaktaal over ruimtelijke ordening praten, kan in deze brochure wat meer uitleg vinden. Achteraan vindt de geïnteresseerde lezer een lijst met instellingen, bibliotheken en opleidingen waar hij zich verder kan informeren.

Gratis te verkrijgen bij AROHM Ruimtelijke Planning (02/2082893)

Raad van Bestuur RIM VZ.W.

- Guy BERTRAND, Voorzitter
- Patrick DE GREEF, Ondervoorzitter
- Patrick EGELS, Ondervoorzitter
- Frans GEYS, Secretaris
- Jos SERNEELS, Penningmeester
- Erik NOBELS, Bestuurder
- Willy PEETERS, Bestuurder
- Peter VAN DEN BOSSCHE, Bestuurder

Inhoudstafel RIM-Nieuws 31

Editoriaal.....	2
De Stadsschouwburg.....	4
Brusselpoort wordt gerestaureerd.....	6
Stad Mechelen stimuleert meer leefbaar maken van stad.....	8
Woonproject op kloostereigendom.....	12
Archeologisch Project "ZOUTWERF"	14
Cultuurraad - Cultuurbus.....	15
Stedelijke Commissie voor Monumentenzorg.....	15
Publikaties.....	17
Raad van Bestuur RIM V.Z.W.....	19

Doelstellingen RIM V.Z.W.

RIM V.Z.W. (Restauratie Integratie Mechelen) is een vereniging die bekommerd is om de toestand van het Mechels roerend en onroerend cultureel erfgoed.

Omdat zij vindt dat dit erfgoed niet altijd juist gewaardeerd wordt, moet er iets gedaan worden om de situatie te verbeteren.

RIM V.Z.W. zal vooral aandacht hebben voor het architecturale en stedenbouwkundige patrimonium in groot Mechelen zonder daarom ander cultureel erfgoed uit te sluiten.

RIM V.Z.W. wil sensibiliseren om waardevolle oude panden in stand te houden, te restaureren en te integreren. Integreren betekent ervoor zorgen dat een oud gebouw weer nuttig gebruikt wordt, weer meespeelt in de omgeving en zichzelf zo beschermt tegen verwaarlozing.

RIM V.Z.W. wil niet gaan werken naast bestaande organisaties en initiatieven: het wil veeleer een gespreksforum worden, een uitwisselingsplatform bieden. Dit is absoluut nodig wil er een geloofwaardige en gecoördineerde aanpak komen.

RIM V.Z.W. wil zowel het grote publiek sensibiliseren als de eigenaars van waardevolle gebouwen en de overheid. Concreet wil zij het grote publiek benaderen met een regelmatig verschijnende nieuwsbrief. Er worden contacten gezocht met eigenaars, overheid en geïnteresseerde organisaties.